

egne eller andre områder af værdi for befolkningens friluftsliv ødelægges ved byggeri, som uden vanskelighed kunne have været placeret andetsteds, ikke har kunnet tilfredsstilles effektivt i den gældende lovgivning.

Foruden den mulighed, naturfredningsloven indeholder for gennem rejsning af fredningssag at sikre sådanne truede områder, indeholder byplanloven og loven om regulering af bymæssige bebyggelser hjemmel til at regulere byggeriet inden for visse områder. For de to sidstnævnte loves vedkommende er der imidlertid ikke tale om et egentligt byggeforbud. Endvidere tager gennemførelsen af en fredningssag erfaringsmæssigt lang tid, og da den hastige udvikling ofte nødvendiggør en hurtig indsats og har gjort spørgsmålet om sikring af større områder aktuelt, vil en afværgelse af uheldige indgreb i de landskabelige værdier bedst kunne ske ved tilvejebringelse af fredningsplaner.

Ved en *fredningsplan* pålægges der de pågældende arealer en *foreløbig servitut*, hvorefter tilstanden ikke må ændres, men arealerne må udelukkende udnyttes på samme måde som hidtil. Ved en sådan foreløbig servitut skabes der således sikkerhed for, at der ikke uden fredningsmyndighedernes godkendelse kan foretages foranstaltninger, der vil ændre landskabsforholdene og forringe det pågældende område for almenheden. På den anden side er der kun tale om et foreløbigt bånd på den pågældende ejers frihed til at råde over sin ejendom. Såfremt han nemlig ønsker at ændre tilstanden på ejendommen, har han, såfremt hans ønske ikke kan imødekommes, krav på, at der rejses fredningssag efter naturfredningslovens almindelige regler.

I den gældende naturfredningslov findes i § 31 en regel, hvorefter det påhviler overfredningsnævnet at udarbejde planer og beskrivelse af de almeninteressante, særlig ejendommelige eller smukke landskaber, således at der på grundlag heraf kan udarbejdes en samlet fredningsplan enten for hele landet eller for enkelte områder. Sådanne fredningsplaner er af overfredningsnævnet foranlediget udarbejdet for Københavnsegnen og Århuseggen samt for Fanø og omgivelserne af Arresø.

Overfredningsnævnet administrerer de gennemførte fredningsplaner og tager stilling til fremsatte ønsker om ændring i eller dispensation fra de godkendte planer. Dette påfører overfredningsnævnet et ikke ubetydeligt arbejde.

Ved det foreliggende lovforslag søges denne forretningsgang forenklet, således at *initiativet til fredningsplaners udarbejdelse henlægges til statsministeriet* og administrationen af planerne til de i forslagets § 34 nævnte udvalg, medens *overfredningsnævnet i overensstemmelse med dets almindelige placering i loven som overordnet myndighed alene skal fungere som godkendende organ og som ankeinstans.*

Denne *forenkling* må under hensyn til den stigende aktivisering